

Doe meer met een Vermeer

Blijspel in drie bedrijven

door

ERIC BOK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DOE MEER MET EEN VERMEER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIC BOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1991 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jan Doedens - Een ruwe bolster blanke pit type, hij moppert veel maar meent het niet zo kwaad. De wereld verandert te snel voor hem, hij kan het allemaal niet meer volgen. Hij ergert zich eraan zich de bemoeienissen van de oudtante van zijn vrouw te moeten laten welgevalen, maar ja, zij betaald nu eenmaal de studie c.q. hobby's van de kinderen.

Wilma Doedens - Zijn vrouw, een vriendelijke vrouw. Ze laat zich wel eens wat al te snel meeslepen door de heersende trend, als een buurvrouw of een vriendin iets nieuws heeft dan wil zij het direct ook hebben. Ze wil het graag iedereen naar de zin maken, ze probeert zoveel mogelijk de vrede in huis te bewaren.

Theo Doedens - Hun zoon, hij wil graag kunstschilder worden. Hij kan zijn studie volgen dankzij zijn oudtante. Hij voelt het meest voor de moderne kunst. Tot nu toe heeft hij echter nog geen enkel schilderij van dat genre verkocht.

Anja Doedens - De zus van Theo. Zij vindt het gekladder van haar broer maar niks. Volgens haar is de samenleving alleen gebaat bij mensen die in staat zijn hun brood te verdienen. Succes en rijkdom zijn het volgens haar helemaal. Wanneer ze Minno, een studievriend van Theo, leert kennen raakt haar wereldbeeld aan het wankelen.

Oudtante Klara - De rijke tante. Ze heeft een sterke persoonlijkheid. Volgens haar is het nodig jonge mensen te stimuleren, ouders staan volgens haar de ontwikkeling van hun kinderen in de weg. Ze bedoelt het niet kwaad, ze heeft alleen niet door dat ze met haar geld en haar persoonlijkheid de familie manipuleert.

Minno Vermeer - Een vriend van Theo. Een hippe kunstschilder, hij kleedt en gedraagt zich ook zo. Hij doet zich graag heel zelfstandig voor, maar in zijn hart vindt hij het best leuk zich af en toe een beetje te laten bemoederen. Hij wil het helemaal gaan maken in de moderne kunst. Om toch wat geld om handen te hebben schildert hij in het geheim landschapjes, stillevens etc.

Arie Zwart — De oudere, meer ervaren dief. Hij heeft een vlotte babbel over zich. Op de een of andere manier heeft hij altijd pech, het lukt hem niet zijn grote slag te slaan.

Willem Luiken - Een jongere, onervaren dief, de maat van Arie. Hij is veel te eerlijk (of te dom) voor dit werk. Door zijn opmerkingen verradt hij bijna alles waardoor Arie de grootste moeite heeft de zaak weer recht te praten.

Agent Pronk - Een niet al te slimme diender. Hij gelooft in het werk van de politie en is niet te beroerd dat werk te doen.

(de rollen Willem Luiken en Agent Pronk kunnen zowel door een dame als door een heer gespeeld worden)

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opgaat laten Jan en Wilma juist tante Klara uit.

Tante Klara: Dag schatten tot ziens. Ik kom gauw weer eens langs.
Daaaaag.

Wilma: Ja hoor, dag tante, moet u doen, daaaaag.

Jan: Dag tante, het was heel leuk. Tot gauw. *(Wilma staat voor het raam tante Klara uit te zwaaien. Jan keert zich om en ploft opgelucht languit op de bank)* Hè hè, die zijn we kwijt.

Wilma: Het is helemaal niet nodig zo onaardig te doen. Ze is best lief. En bovendien betaalt zij Theo's schilderspullen en Anja's zanglessen. Ik zou niet weten wat we zonder haar moeten.

Jan: Ik wel. Trouwens, als ze zoveel geld heeft dat snap ik niet waarom ze hier altijd uitgerekend rond thee- of koffietijd opduikt. Dat mens is alleen uit op een gratis maaltijd. En jij werkt dat nog in de hand ook: "Blijft u misschien een kopje thee tante? Eet u een hapje mee tante? Ik heb toevallig een aardappeltje extra geschild.

Wilma: *(half lachend)* Ach hou op, je weet wel beter. Ze vindt het gewoon niet leuk in haar eentje te eten. En ze is toevallig dol op de kinderen.

Jan: Dat kan wel zijn, alleen snap ik dan nog niet dat...

Wilma: En jou mag ze ook heel graag. Al doe je je dan voor als een oude mopperaar.

Jan: Een oude mopperaar, ik? Nee, nou wordt ie mooi. Wie loopt er constant op me te vitten? Ik doe toch nooit iets goed? Alsof ik niet zou weten hoe ik mijn eigen kinderen moet opvoeden.

Wilma: *(toegeeflijk)* Lieverd, je kent tante Klara's Theorie. Ouders staan de ontwikkeling van hun kinderen in de weg. Ze zouden hun kinderen meer moet stimuleren. Dat is nu eenmaal haar stokpaardje.

Jan: Dan wilde ik dat ze haar stokpaardje ergens anders ging berijden. Omdat ze zelf nooit getrouwd is geweest worden onze kinderen gebruikt als proefkonijn voor haar waanzinnige Theorie. Nee, dank je feestelijk.

Wilma: Nu draaf je zelf door. Zo waanzinnig is haar Theorie helemaal niet. Ze doet er niemand kwaad mee. Bovendien vind ik dat ze niet helemaal ongelijk heeft.

Jan: Oh nee?

Wilma: Nee. Jij zou Theo best een beetje meer kunnen steunen in plaats van al zijn schilderijen af te kraken.

Jan: Maar dat doe ik toch ook? Hij wil alleen niet naar me luisteren. Als hij nu eens een keer een normale fruitschaal wilde schilderen, of een

bloemenvaas, of een portret van zijn moeder, maar nee hoor het enige dat mijnheer interesseert is moderne kunst.

Wilma: Theo heeft een keer een fruitschaal geschilderd.

Jan: Ach, laat me niet lachen, daar heb een half uur naar zitten kijken en op het laatst moest hij me nog vertellen wat het voorstelde. De bananen waren blauw, de peren vierkant en het geheel hing ondersteboven aan een elektrische gitaar. Nou vraag ik je, een elektrische gitaar.

Wilma: Als die jongen dat nou zo niet. Dat is modern. Het hoeft toch niet alleen goed te zijn wanneer jij het mooi vindt? Je kunt toch wel net doen alsof, om hem een plezier te doen?

Jan: Hoort dat ook bij tante Klara's Theorie? Ik kan je wel vertellen; zolang Theo die moderne rommel schildert heeft hij nog geen doek verkocht. En ik vind het niet mooi, ik krijg er hoofdpijn van. En als ik ergens hoofdpijn van krijg dan zeg ik dat ook. Of denk je dat alle kunstcritici hem straks zullen stimuleren alleen omdat tante Klara dat zegt? Die zeggen ook eerlijk wat ze er van vinden, dan kan hij het beter alvast een keer van zijn eigen vader hebben gehoord, dan komt het minder hard aan.

Wilma: En dat is jouw Theorie?

Jan: Precies, en daarom heb ik Theo gevraagd een paar van zijn mindere meesterwerken bij het grofvuil te zetten.

Wilma: Waarom?

Jan: Waarom? Ben jij de laatste tijd wel eens bij hem op de kamer geweest om hem te stimuleren? De hele kamer staat zo barstensvol dat je je kont er niet kunt keren. Ik had nog geen stap in de kamer gezet of heel mijn broek zat onder de verf.

Wilma: Die oude ruitbroek bedoel je? Dat heb ik gezien, die krijg ik niet meer schoon, dat was olieverf. Ik heb hem aan Theo gegeven.

Jan: Je hebt wat? Hij vernielt mijn beste broek en als beloning mag hij hem verder afdragen.

Wilma: Kom nou, je beste broek. Het was een oud krenge. Je droeg het ding haast nooit en dat soort kleren is tegenwoordig erg in bij de jongelui.

Jan: Mooi is dat, omdat m'n oude kleren weer in raken jongelui mag ik erbij lopen als iemand uit het jaar nul.

Wilma: Nu overdrijf je en dat weet je ook wel. Voor mannen van jouw leeftijd zijn er weer andere leuke kleren te koop. Kijk maar naar Lammy en Dirk die zien er toch ook altijd tiptop uit?

Jan: Dirk ziet er allen zo belachelijk uit omdat Lammy altijd alles koopt wat ze op de t.v. ziet. Wat bedoel je trouwens met "mannen van mijn leeftijd"?

Wilma: Lammy koopt helemaal niet alles wat ze ziet, ze is huist heel bewust. Ze heeft dat nieuwe wasmiddel geprobeerd en daar as ze heel tevreden over, ik denk...

Jan: De laatste keer toen Lammy zo tevreden was over haar nieuwe keukenmachine moest jij ook zonodig zo'n ding hebben. We hebben het hele ding nog nooit gebruikt omdat niemand hier in huis snapt waar het eigenlijk voor dient. Dat ding is zo mogelijk nog abstracter dan Theo's schilderijen.

Wilma: Maar ze heeft vorig jaar wel een weekend een huisje van Sporthuiscentrum gehuurd, met bubbelbad. Daar hoef je niets voor te snappen. En dat hebben wij nog niet gedaan.

Jan: Oh alsjeblieft begin niet weer over dat vakantiehuisje. Daar hebben we het al zo vaak over gehad. Hoe graag ik ook zou willen we hebben er gewoon het geld niet voor. Ja als zo'n vakantie stimulerend zou zijn voor Anja en Theo misschien dat dan tante Klara bij zou springen. *(Theo op, hij heeft enkele schilderijen onder zijn arm)*

Theo: Hallo pa, hallo ma. Mijn kamer is weer clean.

Jan: Je kamer is weer wat?

Theo: Clean, schoon. Je had me toch gevraagd mijn kamer op te ruimen? Het gaat me aan het hart maar ik denk dat ik deze vroege meesterwerken wel zal kunnen missen. *(hij zet de schilderijen bij de tuindeuren)*

Jan: Het is niet te geloven, dat je dat nog hebt kunnen vinden onder al die andere rommel.

Wilma: Jongen waarom neem je geen voorbeeld aan je zus, haar kamer ziet er altijd keurig uit?

Theo: Mam Anja is een Yuppie!

Jan en Wilma: Een wat?

Theo: Een yuppie. U weet wel de succesvolle jongere van onze wegwerpmaatschappij, met een sneltreinvaart op weg naar rijkdom en roem. Ze drinken dure cocktails en stemmen hartstikke rechts.

Jan: Onzin, Anja drinkt niet en ze mag nog niet eens stemmen. Maar als ze er rijk mee kan worden... van mij mag ze.

Theo: Maar pa daar gaat het juist om. Die lui doen alles om er zelf beter van te worden. Als het aan hen lag dan bleef er van het sociale zekerheidsstelsel geen spaan heel. Heeft opa mooi voor niks gestaakt.

Jan: Alles goed en wel maar als jij niet al de wiedeweerga naar je kamer gaat en nog een paar "meesterwerken" naar beneden haalt dan blijft er van jou ook geen spaan heel.

Theo: Oké ik ga al. Maar onder protest.

Jan: Je protesteert maar, als je maar gaat. Laat deze rommel maar vast hier staan, dan maak ik wel wat ruimte in de schuur. Daar staat het net zo goed en dan kan je moeder tenminste weer behoorlijk je bed opmaken. *(Theo gaat al mopperend af. Jan gaat door de tuindeuren af. Wilma is inmiddels met wat kopjes afgegaan richting keuken. Het toneel blijft even leeg. De twee dieven komen gejaagd op, een van hen draagt een schilderij)*

Arie: Dat heb je geweldig gedaan Willem. Je wordt bedankt!

Willem: Nou ej, graag gedaan Arie.

Arie: Kon je nou echt niet met je poten van dat alarm afblijven?

Willem: Tjee eh sorry Arie, wat nou?

Arie: We moeten dat schilderij hier ergens verstoppert, dan halen we het later wanneer alles weer rustig is wel weer op. Verberg jij het schilderij dan kijk ik of de kust veilig is. *(Arie af door tuindeuren. Willem gaat naarstig op zoek naar een verstopplaats hierbij stuit hij op de koekjestrommel, snel stopt hij een paar koekjes in zijn mond. Arie vanachter het toneel)* Schiet op we kunnen weg. *(Willem rent paniekerig met het schilderij nog steeds onder zijn arm ten einde raad zet hij het schilderij met de beeltenis zichtbaar tussen de schilderijen van Theo. Willem snel af. Wilma komt op kijkt verbaasd rond, haalt dan haar schouders op en gaat weer af. Even later komt tante Klara op vanuit tuin)*

Tante Klara: Joehoe schatten, waar zijn jullie? *(ze komt langs schilderijen en blijft met een ruk staan, ze pakt het schilderij van de dieven op, haar gezicht staat op onweer)*

Wilma: *(op met een theedoek of iets dergelijks)* Tante, wat een verrassing. Nu al terug?

Tante Klara: Wat heeft dit te betekenen? *(ze wijst naar de schilderijen)*

Wilma: Oh dat zijn wat oude schilderijen. Het werd zo vol in huis met al die schilderijen van Theo en zo, daarom zetten we de minst mooie zolang in de schuur.

Tante Klara: Ik ben van mijn leven niet zo beledigd. Het schilderij dat ik voor jullie voor trouwen heb gegeven... in de schuur. Een originele reproductie van Vermeer. Schande! Zeker weer zo'n streek van die echtgenoot van jou. Ik sta erop dat je dit schilderij weer ophangt, anders zet ik geen voet meer in dit huis. Gegroet! *(ze duwt de verbaasde Wilma het schilderij in handen. Tante Klara af, even later komt Jan op)*

Jan: Wat is hier gebeurd? Tante kwam als een tank langs stuiven en ze zag me niet eens staan.

Wilma: Jan, wat was jij met tantes schilderij van plan?

Jan: Wat bedoel je: "Wat was jij met tantes schilderij van plan?" Niks.

Hoezo? Waarom was ze nou zo kwaad?

Wilma: *(laat het schilderij zien)* Hierom.

Jan: *(kijkt snel naar de muur waar het schilderij nog hangt)* Hoe kom je daar aan?

Wilma: Ik niet. Tante. Ze heeft dit schilderij tussen Theo's doeken gevonden. En nu denkt ze dat het haar schilderij is.

Jan: Hoe komt ze daar nu bij? Haar schilderij hangt daar.

Wilma: En dat is maar goed ook, anders zet ze geen voet meer in dit huis. En je weet wat dat betekent. Ojee mijn aardappels. *(Wilma duwt Jan het schilderij in handen en gaat af)*

Jan: Nooit geweten dat we zo gemakkelijk van haar af konden komen. Evengoed wel zonde dat Theo dit weg wil gooien, hij zou moeten proberen dit schilderij te verkopen in plaats van die moderne rommel die hij anders schildert. Wacht eens... het lijkt inderdaad precies op tantes schilderij... als ik dit schilderij van Theo aan de muur hang en tantes schilderij verkoop... waarom niet? Niemand hoeft het te weten. En wat belangrijker is, niemand ziet het verschil. Wilma, met een beetje geluk kunnen we er toch nog een weekje tussen uit. *(hij verwisselt de schilderijen en gaat af. Arie en Willem komen op, ze kijken zoekend rond)*

Willem: Weet je zeker dat het hier is Arie?

Arie: Natuurlijk weet ik dat zeker. Waar is het schilderij?

Willem: *(pakt een koekje uit de trommel en zoekt tussen de schilderijen)* 't Is weg Arie.

Arie: Hoezo weg? *(hij zoekt ook)*

Willem: *(stoot Arie aan)* Arie, kijk nou. *(hij wijst naar het schilderij aan de muur)*

Arie: Asjemenou wat zeg je me daarvan? Wij jatten een schilderij en wie hangt het op?

Willem: Wie dan Arie?

Arie: Wat maakt dat nou uit? Inpakken en wegwezen. *(Arie en Willem lopen naar het schilderij, juist als ze het van de muur willen halen komt Anja op)* Wegwezen daar komt iemand!

Willem: En het schilderij dan Arie?

Arie: Dat komt later wel, schiet op. *(Willem neemt nog snel een koekje, beide dieven af. Anja komt op. Ze gaat zitten, ze leest een Cosmopolitan o. i. d. ze vijft al lezend haar nagels. Theo op, hij heeft enkele schilderijen onder zijn arm die hij bij de rest neerzet)*

Anja: *(ongeïnteresseerd)* Zo wat ben jij van plan? Ga je een uitdragerij beginnen?

Theo: En wat gaat jou dan aan? Ik dacht dat jij zo voor het vrije ondernemerschap was?

Anja: Jij zou het nog geen week uithouden met je onderneming. Wie interesseert zich nu voor kunst?

Theo: Ik. Niet iedereen is alleen geïnteresseerd in geld. Maar wees maar niet bang hoor ik ben heus niet van plan mijn talenten voor een paar tientjes te verkwanzelen. Als je het werkelijk weten wilt, vader heeft me gevraagd mijn kamer op te ruimen.

Anja: Dat werd tijd. Ik snap niet hoe je in zo'n bende uithoudt. *(Theo wil een weerwoord geven maar wordt onderbroken door lang aanhoudend bellen)* Zou je niet eens open doen? Dat is vast een klant voor je. Het grote publiek heeft ontdekt dat hier originele Theo Doedens voor een prikkie worden verkocht. *(er wordt weer gebeld)*

Theo: Ach jij... *(hij gaat open doen. Theo en Minno komen op. Minno komen op. Minno is gejaagd hij draagt een pakket)*

Minno: Theo je moet me helpen, ik zit hartstikke in de problemen.

Anja: Theo zou je me niet eens voorstellen aan je vriend? *(Minno schrikt, hij heeft nu pas door dat er nog iemand in de kamer aanwezig is. Anja neemt Minno op, wat ze ziet bevat haar kennelijk wel)*

Theo: *(berustend)* Minno dit is mijn zus Anja. Anja dit is Minno, Minno zit bij mij op school.

Anja: *(een tikje aanstellerig)* Nee maar schildert u ook? Wat reuze interessant.

Minno: Och... *(hij probeert het pakket achter zijn rug te verbergen)*

Anja: Wat voor richting volgt u? Ik vindt het toch zo belangrijk dat iemand zijn creativiteit ontplooit. Tegenwoordig wordt alles toch al zo snel tot een grauwe massa. Er is zo weinig aandacht voor cultuur.

Theo: *(staat Anja verbaasd aan te kijken)* Anja! Zou je ons een ogenblikje alleen willen laten?

Anja: Oké, ik ga al, ik weet wanneer ik teveel ben. Bonjour. *(ze wendt zich met een koket gebaartje tot Minno)* Daaaag Minno, tot ziens. Heel leuk je even gesproken te hebben. *(Minno speelt iets onduidelijks, zodra Anja verdwenen is brandt hij los)*

Minno: Theo je moet me helpen. Ik zit in de puree. Er is een schilderij uit het museum gejat. De politie zit achter me aan. Ik moet me verbergen.

Theo: Ho ho vertel me eens rustig wat er aan de hand is.

Minno: Er is vanochtend een schilderij uit het museum gestolen.

Theo: En dat heb jij gedaan?

Minno: Nee natuurlijk niet.

Theo: Waarom zit de politie dan achter je aan?

Minno: Ik was daar man! Ik ben de afgelopen week bijna elke dag in het museum geweest. Ik was een schilderij aan het kopiëren. En uitgerekend dat schilderij wordt gepikt. Ze hebben me daar zien

rondhangen man, ik ben verdachte nummer een. Ik moet onderduiken.

Theo: Om wat voor schilderij gaat het eigenlijk?

Minno: "Het straatje" van Vermeer.

Theo: (*wantrouwend*) Sinds wanneer schilder jij Vermeers? Ik dacht dat jij in de moderne kunst zat?

Minno: Dat zit ik ook. Maar heb jij wel eens een modern schilderij verkocht? Ik niet. En ik moet toevallig wel eten. We hebben niet allemaal een rijke tante of wel soms?

Theo: En levert dat nog wat op?

Minno: Oh ja hoor genoeg. De mensen zijn dol op bruggetjes, fruitschalen, bloemenvazen en dat soort flauwekul, daar betalen ze grof geld voor.

Theo: Waarom heb je daar nooit iets van verteld?

Minno: Man ze zouden me op school uitlachen. Minno de hippe kunstschilder schildert landschapjes voor geld. Ze zouden zeggen dat ik een broodschilder ben.

Theo: Laat eens zien dat schilderij.

Minno: He nee joh. (*Minno houdt het schilderij achter zijn rug, Theo probeert het af te pakken. Als Anja opkomt, hebben de jongens ieder een kant van het schilderij vast. Anja komt op, ze heeft haar kleding iets losser haar "outfit" gaat een beetje op die van Minno lijken alleen iets minder wild. De beide jongens schrikken van Anja's opkomst, ze beginnen het schilderij te jonassen terwijl ze zingen: "Twee emmertjes water halen twee emmertjes pompen..." Op het refrein hossen de jongens door de kamer. Anja neemt hen verbaasd op. De jongens maken nog wat gebaren die langzaam kleiner worden, ze staren Anja stomzinnig aan*)

Theo en Minno:

Twee emmertjes water halen twee emmertjes pompen
(*beweging van pompen met schilderij*)

Meisjes op de klompen meisjes op een houten been

Rij maar door mijn straatje heen

Van je ras ras ras rijdt de koning door de klas

Van je erk erk erk rijdt de koning door de kerk

Van je oord oord oord rijdt de koning door de poort

Van je een... twee... drie...

(*bij drie scheurt het pakpapier. Minno houdt het papier vast Theo heeft nu het schilderij, de beweging van de jongens sterven langzaam weg. Theo houdt het schilderij zoveel mogelijk achter zijn rug*)

Anja: Ik heb ineens zo'n zin naar het museum te gaan. (*vleiend*)

Misschien wil Minno me wel rondleiden.

Minno: Eh jawel, maar ik kan niet... Ik ben verkouden, ik mag niet naar buiten. *(hij niest hevig)*

Anja: Verkouden? En het is stralend weer buiten.

Theo: Dat is het nu juist. Minno is allergisch voor zon, hij moet onderduiken. Eh ik bedoel binnen blijven.

Anja: *(gelooft niet veel van het verhaal)* Ja ja reuze geheimzinnig allemaal. Jullie zijn vast iets van plan. *(tot Theo)* Heb je daar alweer een schilderij? Jij voelt je vandaag zeker ook niet helemaal lekker. Je hebt bepaald een opruimmanie.

Theo: Ach ja je kent me he, als ik iets doe dan doe ik het goed.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto